

הוספות ובאורים

מספרי כ"י של ר' אברהם אבולעמאי.

ענין הגבואה.

(א) הגבואה הוא ענין שכלי הוא אהבה לבי אלהינו הי' אחד וזה ידוע שהוצי' הנצולה הם אהבי השי"ת וגם הם אהובים לפני השי"ת ואין ספק והם הם הנקראים חמוסים וצדיקים. וראה והנן אהובים צדי' כצולה ור"ל אהובים צדיקים אהובים והמעלה הזאת צעלונה היא עבודת השי"ת מאהבה. ודע והנן שכל מי שיודע עם השי"ת רוחו רוח הקדש צקרו והספיע לו מנוצו והעבירו והניעו והכריעו השפע הקדש ההוא להשתדל אחר ידיעת השי"ת לקדשו ולמנון ספר שנו בכל הארץ. ודע והנן כי המתנבאים צדיעת השי"ת הם המתאהבים עם השי"ת. ועמה צדי אש תהררר בצדך לאמר מתי אעלה הם המתאהבים זו עליונה והנה עמי מונעים רבים בעין מזה החלט שהוא מונע נצעי ואין תחצולה להפכו עד תכלית המעלה וגם מונע עניות המחייבים רדיפת המנון והלבוש ותקון הצית שהם עניינים הכרחיים צעונית האיש זמן אחד, גם מונע הגלות צהיות האדם בעד נמכר ומשעבדים אותו צעבודה קשה צחימר וצבצנים וכיוולא צאלה עניינים רבים, זה אני נצבע לך צדי שכל הנעימות האלו הם נמשכות אחר הילך הקשה הרע הלוחם והמפתה אחרך עד שתמות צלי חכמה וצלי דעת וידיעת השם ואתה מתהלכך צחימר

וצבצנים עד שלא יתנו לך חלק לעוה"צ. אך אם יש אלהים עמך ראוי לך שתחשוב כי החכמה מנון הנפש ואם תחקר החכמה היא חכמה אמתית תמות הנפש ומיתה משונה, הכרת תכרת הנפש היא עונה צה, ואם לא תחקר החכמה האמתית מנוך אז תחיה כי עליה לאמר כי היא חייך ואורך יעייך. ובאשר תחשוב כי צדין הלחם שהוא מנון הגוף ימות הגוף כן ראוי שתחשוב על החכמה הזאת. וראה והנן כשהאדם רעב אינו ראוי שיאמר איני אוכל עד שיצאו לי מנועמים משונים אבל ראוי שיטעם צמה שהגיע לידו מן המנון לעתו כדי שיסיר רעצתותו שהיא קבת המות, וצהודותן לו מנועמים הרבים יצבע מהם כדי שפוקו, כן תעשה צדי מן החכמה האמתית אם תרעב ומנה ותקח אליה דין הוא שתצבע מונה ותרוה למאוכך כפי הנמולא כדי להליל כפשך משאלו מנה, כי אחד המרצה ואחד המנועין וצבצד שיכוין לבו לשמים, והוא שיסתדל המשתדל תמיד להעלות לבו אל החכמה ואז יסיגנה מן החכמים מן הספרים הקדושים בכל יום כפי יכולתו, ואל יחשוב לומר אני צדי לשמים וכל מה שאני עושה לשם שמים והוא אינו מענין שיציאהו המעשה ההוא לידי חכמה האוהצת השי"ת ואינו יודע כי התלמוד מציא לידי מעשה ואין מעשה מציא לידי תלמוד ואינו מטיס צדיעתו שהמעשה קל אפי' לנערים וכ"ש לצעלי השכל ותלמוד אשר צו חכמת אלהים קשה אפילו לזקנים כ"ש לצעלי הדמיון השקרי וחושב כי מעשהו תקובל מפני דבור פיהו או מפני דמיון שקרי צדנתו וצצו כי אין מעשה טוב צעולם אלא על ידיעת חכמת המעשה ההוא ואז תקובל לפני השי"ת לא כמלות אנשים וצומדה. וראה והנן איך הנמינו חז"ל הבנין באמרם הגוים אין להם עיני ואדרבא אנו רואים שכל השתדלותם וכל מעשיהם צע"ל אלא מחקרין ידיעת ענינו כאלו אינו ראה המעשה בלא ידיעה אינו כלום, הלא תראה שסוקו דצרי חז"ל מעשה אצותיהם צדיהם וזהו מלות אנשים וצומדה. ודע צדי שכל המונע עצמו מזה ואינו משתדל

צחכמה הזאת לדעת ומעשה אלהים לעשותו כמשפטו ואם לא כולו לפחות
מקלתו, דע כי המניעה היא מלד היל"ה המניית החיים והאלהים יציאו
צמטפט על שלא צחר בחיים, וצלייך זה צלצך לא יומעוך ומועיס כלל
מנצקט המכמה שאתה יודע המונעים הזכרים אלו צקשו למנוע מןך מןך
בופך לא היית קובל אלא היית צועק להקציה וצבריות לפרכך וגם היית
בורח מן העיר לעיר ואלו היה כך צאפטר לפרות צאזיר היית פורח וכל זה
כדי לצקט מונך מכל לך ופנה וכל זה לקיים הגוף המושך אחר הילד כ"ש
וק"ו לקיים הנפש, ואלו יעורך השי"ת צזה הליזר השכלי לקצלו ולהאזינו
ולהושך אחריו צכל יכולתך דע שלא יומעך שום מונע הן עוני הן גלות
ואפי"א אם היית אסור בבית האסורים מנצקט המכמה והציה והדעת
שהוא מנך צש קלות. וזו הוא השועה הבס והעצ שלא היה צרח מן העות
צחקירו ונחת הנות אשר הוא ירידה עד תהום רבה, אבל מפני שרוב צני
אדם אינם יודעים להצדיק צין החיים וצין המות אבל ישצו מחקרן ידיעה
להפוך החיים למות ויצרחו מן החיים ויצחרו להם חיי שעה ויתעסקו עסק
גדול ויערחו טורח גדול להמית עצמם צלא זונם להנחיל לזולתם ממונם ואלו
לשונאים או לצניהם כדי שישגו החיים הפחותים ההם אשר העת שולט
עליהם והם אינם יודעים שואתו הם וכל אשר להם, ודע צני שצקט זו
נשכחים חיי עד שכתה גמורה עד שזכר אל המשך אשר צו צחרו וע"ז הנציח
לוח ואחר הוי האומרים לרע טוב ולטוב רע שמים השך לאור ואור להשך
שמים מר למוחק ומוחוק למר, ואתה צני אם הכס אתה ואהב, השם
לצדק שים דעתך אל הפרש אשר מנו, הלצת ודע כי מכתב הכס להשת
ומזור השכל נשפעת ומללם אלהים והמותו צרלאת ומשפט אלהים וצחכמו
נמלאת ולא לצעלה צאת לכן שונה אלו כי האלך קדוש ישראל שמו הקדוש
שארך, ושוע צני דצרי אלה וקטרם על גברותיך וכתבם על לוח לצדק, לז"ת

מן הם לראשך וענקים לגברותיך וצטת צהשם ולא צאדם כי ארור הגבר
אשר יצטת צאדם וזה משתדל יומם ולילה להגות צתורת ה' תורת משה איש
האלהים צחכמת אלהים ולקרוח צספרי הנציחים צתצונה ולשורר צצרי
כתוצים צדעה ולברוח צצאמרי חכמים ז"ל צעיון זך ושכלי ולהסתכל צצתורת
המוקצלים צצכל אלהי ותמלא העיניים המצוקסים והם ותמלא כולם לצועקים
על חסרון החכמה ועל פחיתות המועשים ועל מיעוט הציה כ"י הין חכמה
ואין תצונה ואין דעת ואין דבור ומעשה צתורה ונציחים וכתוצים וצכל דצרי
חז"ל שאין צהם חכמה תצונה ודעת, וצעשותך זה שים לצד איזרי כן לדעת
את השם הכבוד והגורל ית' וחקקהו צלצך חקיקה שאין לה מציקה, כי ע"ז
אר"ז להשמות הקדושים אינם נמחקים אשר כולם מורים על ליזר אלהים
ואיך יומחק המזייר אחר שאין המזייר נמחק, ואל תזכיר השמות מפיך צלא
כוונה אצל קדשם והשוע שהם ואלאבי המליחות ומלאכי הש"י השלוחים
אליך להעלותך למעלה למעלה ולחתך עליון על כל גויי הארץ וראו כל עמי
הארץ כי שם ה' קרא עליך ויראו מנך, וזה היסוד ההזק אלו מוסר צידך
ולדעת אוחו וחקקו צלצך השמות הקדושים וכל התורה כולה וכל הכתוצים
והנציחים כולם ומלאים שמות ודברים נוראים וחצר זה לזה ולזירם וכס
וצחכם ולרפס וחשוב שהם כתצי המנך ששלחם אליך למען ייעצ לך והארכת
יומים, ושא ותן צהם משא ומתן זך וצהיר וקני וצר חשון מכל הניח ומשע
ומזוקק מכל אשמה ועון ורשע, ועתה הגיע העת והזמן להעלותך צמעלת
האהבה להיוחד אהוב למעלה ואהוב למטה ותתחיל ללרף תחלה שם יהוה
והסתכל צכל לרופי והעלה וגלגלה בגלגל החחר חלילה פנים ואחר כונגלה,
ואל הניחאו כי אם צרלותך ענינו גוצר מרוב תנועה מפני צלצול דמיונך
וגלגל רעיונך והיה כאלך נניחאו, עוד תשוב אליו משאלנו ועד הגיע צידך
דצר חכמה אל תעצנה כי ראשי תיצת וקופי תיצת וגיועטריאות וטועריקון

ולדון האותיות ומתורתן ומשקלן והכרתן לזרתי וידעת שמוסם והצנת ענייניהם
ולעשות וכן התיצה אל תיבות הרצה ומתיצות רבות תיבה אחת הם הם האותיות
קבלת הנביאים ועל ידי ידיעתם קרא אל ה' ויענה לך כי תהיה מזורק עם
מוצא שבו, ונתה בני סוד ה' ליראיו וזריתו להודיעם, מי שהוא ירא שמים
וזריתו שלם יודיעהו זריתו ואם לאו יסתירהו ומלפניו כי לא נאה לכסיל כבוד.

שֶׁלַח יד ברואה להשיג נבואה ורוח נבאה תחיה כמו רש
מְרוּמִים תַּעֲיִין וּלְבַר רַם תַּזְיִן וּבִשְׂדֵי שֶׁתְּהִיִן עֲסִיסִי בַמִּדְרֵשׁ
הִיָּה שֵׁשׁ בִּזְקָנָה בְּהוֹד זִיו שְׂכִינָה וְצוֹרֵת לְבָנָה כְּגַם זֶה מְגוֹרֵשׁ
מִשׁוּל עַל יְסוּדוֹת וְהִגֵּד עֲתִידוֹת וְדַבֵּר בְּחִירוֹת כַּחֲסֵם וְחַרֵּשׁ
פְּרִי לֵב בְּצַלְמוֹ כִּי יֵה בַעֲצָמוֹ בִּיּוֹד הָא חֲתָמוּ וְנִטַּע וְנִשְׂרַשׁ
מִגּוֹף עַז מִצּוֹרַע בִּיעַר שָׁמוֹ רַע מִזּוֹהֵם בִּזְרַע וְנִקְפָּא וְנִקְרַשׁ
רְצוֹנוֹ לְהַמִּית הוּיָה מְרוּמִית וְעֵינָי בְּתַרְמִית וְרַצָּח וִירֵשׁ
שָׁאֵל צוֹר וְדָתוֹ אִשֵּׁר עַל עֲצָתוֹ מִבְּקֵשׁ הַמִּיתוֹ וְחָקֵר וְדַרֵּשׁ
יְצוּחָצָח לִשְׁוֹן צַח כַּפְּיוֹ שַׁח וְנִצַּח וְהִרְגַּ וְרַצַּח וְשִׁקַּט וְחַרֵּשׁ
דְּמוֹן עִם תַּחִיָּה בִּשְׁמֵם יֵה וְתַהִיָּה מְדַלֵּג כְּאַרְיֵה בְּכָל עֵיר וּמִגְרֵשׁ
וְסוֹד הַבְּחִירָה תִּגְלַח בְּתוֹרָה וְכַח גְּבוּרָה בַּחֲכָמָה מְפֹרֵשׁ
הָרוּג גּוֹף מְפֹרֵשׁ בְּאִפְסֵר וְחֹלֵשׁ רַכְבֵּי־בִּמְשׁוּלֵשׁ בִּישֵׁם הַמְּפֹרֵשׁ:

(השיר הזה נמצא בראש ספר חיי העולם הזה פירוט עם הנוסחה,
ואבלה ומתורו בהערותי האלה: השיר יש לו ע"ב חרותים כמספר ג"ט, זכרון
הראשון רומז זמלת "מתחיה" על שם יה ומלת "רק" בהנוסחה היא שר. זכרון
הז' "ולכ" "רק" רמז על שמו אברהם או אצרכס ויין זגיוני שצביע. זכרון

ה' אומר שצמחו אזולעפיה צקופו נשרט שם יה לו יוד הא. זכרון ה'
זמכה אח עלמו "המון עם" מפני ששמו אברהם וזכרון האחרון קול קורא
ואומר: רכב ע"ב מושלש כלומר שם של ע"ב מושלש היואל מפוקים ויסע
ויצא ויט ומספרו יר"ו).

רוח נבואה הוא מלמד בעלי
זרע קדוש עליון בחכמה יעלה
ירוץ אנוש צדיק ונשגב עם כלי
חומר וצורה הם שניהם גואלי
יום יום שני עדים יעידוך בי עלי
ידע לבני סוד והכיר נחלי
היא נאצלת באמת מערפלי
עיני ולבי נשרפו מגחלי
ואתנה דעתי להחפיר שאלי
לו יאמינו לי ולא למבלבלי
מזורים אַנְךָ זִמְקָם סִפְקָשׁ מַעֲגָלִי
הם הם מגלים החלום ומגלגלי
בם נבראו ארבע יסודות כוללי
אנשי אמת שם קדשו ומהללי

מדע להשאיר הוד יקר תפארת
רומה להשתכל בדת נמסרת
אמן תחלתו מאד נסתרת
הדם שופכי דם באש בוותרת
הודי הכי נפשי אמת חוקרת
נפש חכמה נקראה נשאת
בינה בהזכרת שמם נזכרת
ו"ו ה"א וי"ד ה"א שומרי משמרת
אותות ומופתים על אמת נכרת
הדת בקוראם לבדיל עופרת
חכמה בדרכי ב"ד וחי"ל נעצרת
יד הנבואה עם לשון אגרת
י"ד ה"א וה"א ו"ו בו כתב אדרת
מראה נבואות פה קח פרפרת:

הזכירו יה ופעולתו
הזכירו יה בנשימתו
כי הוא חותם עושה רושם
חזון נסתם מזכירי שם:

(ה) הנה זה הוא סוף ספר חיי העולם הזה, ומה שכתב בחרוהו הדי:
חומר ולורה הם שניהם בואלי הדם, פירושו ששם יו"ד ה"א ויו"ה ה"א בבינו
דס ונדס זכרי ונדס נקבי נתהוים חומר ולורה ולורה בבינו אש, ובחרו
הה' רווח צולות "יום יום יעידון צ"י על מה שכתב בהקדמת הספר
ח"ל ע"ס: אין הכונה בכלם [כלומר בשם בן "צ וצן ו"צ וצן ע"צ היואלים
אשם העיקר בן ד' אותיות] אלא להשיג צם ג' מעלות הנקראים חללינו ג'
קבודות הנודעות מקוד היום היום שני ויאמר אשה חבלה היום כי שנת
היום לה' היום לא תנאלוהו בשדה. ועיין אדרה זוטא דף רפ"ח ע"ב).

(ד) הנה נודע בקבלה צביאת אלהיית תוריית טבעת שהחכם המשכיל
מלרעם אלה עם אלה ישפיע עליו שפע רוח הקדש, וזה לך האות צעייך
צלותיות הקדושים האלה צאנות וצאמונה וצירפך אותם ומה שזרשש עם הסוף
ומה שצסקוף עם הרשש, ומה שצתוך עם הרשש ומה שזרשש עם התוך ומה
שצסקוף עם התוך ומה שצתוך עם הסוף וכן הענין כולו לפי זה הדרך יגלבל
כל האותיות אלה פנים ואחור כנגונים רצים, ויתחיל נחת וינהר עוד וירגיל
עלמו עד שיהא צקי וואד בחלופיהם הלרופים זה צזה ולריך לו ג"כ שיהא
צקי וואד צתרי תורה ובחכמתה כדי שיכיר מה שיואל לו בגלגולי הצירוף
ויבורר לבו בנחשבות הליור השכלי האלהי הנצואי ותחלת מה שיבעו לו ון
הצירוף צהצבודתו תתחדש עליו פחד ורעדה ויעמדו שערותיו ויזדעזעו
אצרו, ואח"כ אם יזכה תעבור עליו רוח אלהים חיים ונחה עליו רוח ה'
רוח חכמה וצביה רוח עלה ובצורה רוח דעת ויראה, ה' ויראו לו באלה משמו
כל גופו מראשו ועד רגליו צתון המשחה והיה נשית, ה' ונלוחו ויקרא ואלך
האלהים ויכונה שמו כשם רצו ש"ד"י אשר ככה ויעיפי שר הפנים. ויעיפי ה' וי'.

(ה) והנה אחרי שהאותיות מתבטאות בצורות מלאכ"י השר"ת היודעים
ומלאכ"ת השי"ר והם הלויים שהם בצורות אלהים הנה יולידו צקול רנה וזהלה
ומלאכ"ת צקול עניני העתידות ודרכים חדשים ומחדשים הכזואה צתרי"ת
קו"ד נקתר וכע"ל ומאיים הם לנציה לכתוז משלים וחידות ולפעול פעולות
זרות כראות לבני אדם הבחניים שהם הפך האמת כענין אשר הלך עצדו
ישפיה ערום ויחק וכיואל צו עד שיאמרו חקרי המוח ריקי דעת אויל הנציה
משגע איש הרוח ואפילו אם תאמר בי ענין ערום ויחק הם משל טראה נציה
ולא ענין שקרה לו צאמת הנה צבל ברחך אחרי שכתבו הנציה צספרו מפורש
ולא הגיד לנו שהוא משל יחצצו הפתאים כולם שהם חכמים צעייניהם
שהענין כך הוא בפשוטו וילעקו אל החכם האומר שהיה משל וקראוהו ויין
ואשקורוק על שאינו ומאנין השקרים אשר הם מאמינים אשר לא היה בוונת
השם כדצרו, ולא כוונת הנציה צכל מה שיכתוז מהענינים ההם צמשל לדבר
ומכל זה שחצצו הם, וכל זה גרם היות החכמה חותם צתוך חותם כסתרת
ועמוקה וואד, הבסילים לא יכירו כוונת החכם ומכל מה שעושה ולא יצבו
דבר ומכל כוונתו צספריו והשתיקה חלם מעולה ומצריהם. (ס' חיי עוה"צ).

(ו) וזו הדרך שהיא לצדה דרך הנצואה עד היות שונה
קבלה ג"כ אעפ"י שהיא רחוקה מאלד אחד ון הקבלות הראשונות המקובלות
להמוכנו ולחכמינו על כל פנים הקבלות ההם הם צנלמס שרשי הקבלה
הזאת המאחדה והם יקרותיה ובעקריה שאלנלא הם לא היה איפשר שתנאל
זאת בעולם צשום פנים ואין כן וזה הלד שני המינים המזכרים הם הקרונים
נזה הקבלה, ואמנם הלד המועיד שהם רחוקים מנחה גם כן היא היותם
חושבים שאין אחד מה שקבל זהו מן התורה והמנזה שום דבר ומה שהוא
אחד מהם הוא התכלית האחרון

והוא נולד היותם חושבים שהתורה והנוצרה הם נשגבים וחידות לעינינו אחרים
 וגם אלה ציין שבו ובשכר תעו וזה הציאם לאור שלח יונאלו צם תועלת ואין
 לורך להעריט דעת שום אדם זהם צשום לך וכחילו הם אללנו הנבים צנושלים
 ויש מהם שונאשיונים ונחצריהם ואומרים שלם היו חכמים היו כותבים חכמות
 כונו שכתצו אלז הפילוסופים, אלז נדצריהם תונלל הרחיה שכתצבלז דעות
 הנחוצרים ואלעפ"י שאלחנו קוראים נציאים וחכמים ואין זה כי אם טעות
 גמורה צידינו ואין רחיה להושך אחר דצריהם. (ס' שונר ונלז כ"י פריש
 97 ל"ח).

סוד ד' מינים לר' אברהם אבולעפיא.

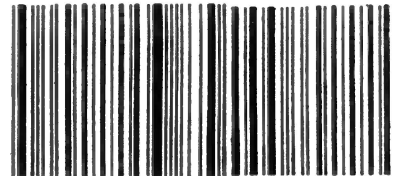
סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם, כי לא יעשה ה' אלהים דבר כי אם
 גלה סודו אל עבדיו הנביאים, אודה ה' בכל לבב בסוד ישרים ועדה.

[יתד נ"ת, יתד נ"ת, יתד נ"ת]

דעי נפש חקמה סוד יצירה	והודאה תני לאל ולשמו
וקראי יום ערבה יום בחירה	ובלולב ראי מצות מרומי
באתרון והדם שמרי זכירה	והעגול צפוני שב מקומו
ולשלשה דומים יש קשירה	אבל דרשי בארבעתם שלומו.

סוד חכמת הלולב הוא להכיר בכלליו וצקלת פרטיו, אין ספק כי כל
 נולה ונולה שלזה השם יתעלה עלינו לעשותה ולשמרה, יש לה כפלות
 תמים דעים, ואונס כוונה צעשייתה וצשוירתה צין בכללה צין צפרטיה היא
 דבר אחד וייוחד והוא לדעת בה את השם הנכבד והגורא שם המפורש
 אשר הוא לצדו שם הוייוחד שעליו כל חכמה וצניח כחלו, והעליונים
 והתחתונים צו נחפארים, יתצח שונו לדור דורים, וכודע לנו וננו צבעדו
 העולם והאדם זוכים, או צעדו חייבים, כלומר אם קם אדם ולווד השם
 סכבד כראוי ונשתמש צו לכבוד השם לצד ונזכה הכל, והנודות העליונות

Handwritten signature or note in blue ink.

65011538560110115385601

הנקראות מדת יום ומדת לילה ומתהפכות לזכות האדם והעולם ושערי ג"ע
פתוחין לכל לזכא זו, כבוד וישכן וקדם לג"ע את הכרוזים ואת להטו החרצ
המתהפכת לשמור את דרך עץ החיים, אשר קודו עץ הלו"ב [פי' החיים
זבי' הלו"ב] והוא התמר וע"כ כתיב כפת תמרים, כפת כתיב כף זכות וכף
חוצה, מדת רחמים ומדת הדין, וכל תמ"ר ש"ש [פי' תמר זבי' שמש] וכל
תמרי"ם שמש"ם, וכל שמש"ם שלישי"ם, וקודם הכל שלש"ה [פי' הכל
שלשה זבי' תמרי"ם ושמש"ם ושלישי"ם], ועל זה הגויים משקרים שהם
מקשרים קשר משלש, וקורין הכל אחד, והוא זלל ספק שלשה ויכיס משלשת
מיני עינים לומחים, והניטל מהם זלתי מפרנס, כלומר זלתי נפש, שכן
מפרנס זבי' כפ"ש, ואעפ"י שהתמר מורכב בעולותו וזירידתו, כי בעולותו
קולו זלתי וזיקים, וזירידתו וזיקים למי שיעביר ידיו עליו ומעלה או מטה,
כבוד מעלה ומוריד למי שהשמים והארץ שלו, ואעפ"י שזולד פירות מתוקים
כדבש תמרים, וכל דב"ש א"שה [פי' דבש זבי' אשה], והיא הא"ש שהשמש
פועל זו וממנו תולדתו ומליחותו והיא הלורה המתוקה, צמגל האשה היולדת
ומכ טבע מהירות התכוועה וטבע זולד החוס הטבעי אשר הוא וקום
הלורה וקוד הדין, כל"ו אח"ד [פי' הדין זבי' כלו אחד], וע"כ קוד הדי"ם, והוא
צמינו עץ קטן, ופירותיו דקים ועגולים, ומועילים לרפואה והם שחורים,
וזאת היתה כונת נטילתו לקיומם ידועים, והם שקוד הדין, יו"ם אח"ד,
והוא קוד היום הראשון שזלילו שלט כוכב צראשית הילירה על דרך כלכ"ש
חל"ם צראשי לילות, וציומו שלט חמה על דרך חל"ם כלכ"ש צראשי ימים,
וע"כ כוכב שם כלזי לכל כוכב, ושם פרטי לכוכב חמה שהוא צעל הליור
והחסרון והקפירות, שזו היה ראוי לצרחת העולם הכולל ספר וספר וקפורה,
ועוד שקודו כ"ו כ"ז, זה שם הקדש, זה שם הקדש, וצקוד יהו"ה יהו"ה
[פי' זבי' כ"ו כ"ז] צקוד יו"ד יהו"ה, [פי' יו"ד יהו"ה זבי' כ"ו] כי היום נחלק

ז"ב שעותיו לדי חלקים, וע"כ כאמר ויהי ערב ויהי צקר יום אחד, פעם
לאלה ופעם לאלה, אם לאלה זרבה ורחמים וזכות, ואם לאלה קללה ודין
וחוצה, וקודם דב"ר חז"ק [פי' ראשי תיבות: דין זרבה רחמים חוצה זכות
קללה], וזה פרי דק ומלד, ולריך עיון דק ותנועותיהם עגולות, שמהלכס
חכ"ל של"ם חלילה, ותועלת רפואתם זהותם נכתבים בעגול באותיות
יחזורות, והמגלם יצין קוד גבולס, ויריח צם ריח תורה, וע"כ היה הדם
שהוא צעל ריח, וקוד מדת הדין, מדת הכזואה [פי' מדת הדין זבי' מדת
הכזואה] וזכזואה טז לעולם אור שכזרא ציום הראשון שהשם גנזו ללדיקים
לבעתיד לזכא, ועכ"ז הנה תדע שזמלחו צומדת הדין שני הפכים, והם הגמול
והעונש, גם שני הפכים כוללים מות וחיים, וכתלו ציד לשון הקדש, שהם
מורים על מהות הכזואה.

ואשר תדע כי שני העכניס ההם הם מדות הנציח, אשר לו דמות
חכם, והוא דמות מיוחד [פי' הנציח זבי' חכ"ם, מיוחד], מה שאין כן
צאחר זבי' אדם, והנה כל נציח יודע מהות המות, ומכיר חותם גנוז, אשר
השם חתם וגנז בו מות וחיים, ושם השירה ג"כ לעד, והיא התפלה אשר אינה
חזרת ריקס וקוד י"ג מדות של תזונה, אשר עליהם חותם י"ה חתום זלחד
[פי' אחד זבי' י"ג], והוא ישיצנו, והוא קוד האתר"וב, שהוא צת"אר א"חד
והוא משמאל, ומחזיר אש למים [פי' משמאל הוא ע"פ תמורה א"ש
למים], גם מחזיר מים לאש, לפי קוד המדות, ואם הזרבה על הלו"ב,
ופכי שהוא מיימן, והוא הגזוה שצמינו, אעפ"כ הנה די מיינס שזלולב
מעכבין זה את זה, כי זהו אמת שאם לא יונלחו ארבעתם, ולא יהיה
מלוי כל מין מהם להורות על הנהגת קוד כל מין, ואי זהו משמאל ואי זהו
מיימן, לא יוכל המשכיל המקובל להצין קודם כאשר הוא, שכל אחד מורה
ענין מופלא. אמנם השלשה נקשרים כאחד לעולם ומימינים לעולם

ואחד לצדו עומד ואינו נקשר והוא משמאל לעולם, ואע"פ שאינו נקשר
הוא מחובר ואינו כלום צלתי חצרו, וגם הם אינם כלום צלעדי. כי התנועות
האמתיות נמשלות בארצות. והנה עתה ארמונו לך קוד גדול על מלוא זה
ואודיעך עזה הקוד נרמו לנו על סוד השם המיוחד שהוא יו"ד ה"א.

דע כי ח"י השם ככל השם [פ"י יו"ד ה"א] שזה צומקם לשם מלא
יהו"ה], ואמנם ד' אשר באמצע והוא בתוך ארבע אותיות העלמיה, הוא
להורות על ארבעה מיני המציאה אשר צעולם כלו, והנה החצור הוא החותם
הנכתב צלשם אותיות לפי קמר יצירה, והצורה הדקה המורה על האילן
הקטן שבמינים היא לורת י' אשר לורתו היא הקטנה שבכל לורת האותיות
אשר אלו הארבעה כוללים כל ומספרם יחד שקודם כ"ב [פ"י יו"ד ה"א] צינתי
כ"ב] כנגד כ"ב אותיות, וגם כל המספרים צנויים על אלו הארבעה לצד,
שהם צומערה הראשונה של כל ומספר, והם ראש תוך סוף, והנה קוד.
שהוא ג' נקודות מורה על כלל המציאות, וע"כ ריך להיות ההדס משולש
צעמסיו, והצורה המורה על לורת הלוכל שצורתו לורה ארוכה ישרה [פ"י
לורת ו] והוא הבזה שבמינים האלה הארבעה, והוא ג"ב מורה על גבהות
העולם ששם קלוות צלורת ארך ורחב וגבה, הכוללים מעלה ומטה, פנים
ואחורי, ימין ושמאל, והבזה הכולל מעלה ומטה, מורה על לורת השכינה
צעמיה וצירייה, ויעל אלהים, ומטה עלה אל האלהים, וירד ימי, עולים
ויורדים, וצירייה קוליס, וירד ה' לרות את העיר ואת המוגדל, כאמרו הנה
נרדה ונבנה שם שפתם, הרי קוליס ודדריים, ארדה נא וארחה הכלעקתם
וגו' הרי חוחים וקומסונים, כי ירדת השכינה היא צמדת הדין, וצדדתה
לעוצה עושה מתוקים כדבש, וצדדתה למשפט ולדין דדריים וקוליס עמה.
והיה ראוי א"כ להיות הלוכל הפוך לפי זאת הלורה שצירייה, אבל מפני
שצורת האדם הפוכה, כי האדם אילן הפוך, הדין הוא להיות הלוכל כן

צלורת חכמה וצינה וצלורת חמה ולצנה [פ"י חכמה וצינה הם ע"פ צירוף
כמו חכמה ולצנה] שהם מלך אחד ומלכי אדם לעוצה, ומלך אחר ומלכי
אדם לרעה, ואז הם ומלכי חבלה, הרי קוליס ודדריים, כבוד קללת וקוף
ודרדר חלמיח לך, ואמנם הצורה המורה על ארבעה היא לורת ה', והעולם
הזה נצרא צה"י שאין צעולם הזה לא נעם ולא ריח, ולא תולדת פרי מר או
מתוק, כי כלו הצלים ובלגונים, גם לא נצרא אלא אחר העוה"ב, וקוד שם
י"ה לעדות, כי העוה"ב נצרא ציו"ד, וצדדתה ה' ליו"ד כלומר עניני זה
לצדו, כתוסף כח לזה על יצירתו הראשונה ומתחבר אל יו"ד ואל ה"א ואל
ו' שהוא שם החותם ונשלם השם צו יהו"ה, וע"כ ה' כפול צסם, וצדדדתו
נזכר עם א' צסם ה"א מלא, וכל ו' לצדו הוא ה"א מלא, וכל ו' מלא הוא
ה"א ה"א מלאים. וקוד חצורם הו"א כי הוא משלם חלי השם והוא משלם
הכס"א מן כס וראשו וקופו ה"א, וקודם חכמה, כבוד ח"ך השם [פ"י
אחיה צגי" ח"ך ואדני צגי" ח"ס] ואם תצינהו ה"ס, כי קודו כסו הראשונים.
אצל קוד יהו"ה אח"ד [פ"י ומספרם עולה לכ"ו וי"ב סך הכל טו"ב] גלו והוא
יו"ד ה"א ח"ה. ומנונו אהייה ח"י. וידוע מן ה"א היחוד כי הוא ח"ח יהודיה
[פ"י ה"א היחוד ע"פ תמורה הוא כמו ח"ח יהודיה] כלומר כי הצורה
שקודה ארייה, והוא רי"ו, [פ"י בצורה צגינתי ארייה וארייה צגי רי"ו] שהוא
מספר האותיות של שם ע"ב ג' פעמים ע"ב], גור אריה יהודה, ואחד היה
ואז יהיה, והוא אהיה, והוא ח"י ה"ה, והוא י"ו ה"ה, ויו ה"א ה"י והכל
הוא י"ה, הוא זה, הוא הוד, והכן כל זה. והתנועות של הזכרת השם כבוד
אותם התנועות הנזכרות צלוכל. תנועה לנעלה צחולם, ותנועה למטה צחירק
צלורת תנועת מעלה ומוריד לני עשמים והארץ שלו, ותנועה לפנים ולאחור
למין ולשמאל צצורק צן ג' נקודות שהוא צמטיכה ישרה ומימיה לזכות מעט
צצובה אלל המניע, וצקוף צצורתו קו ישר ומימין ומשמאל צצורת תנועת

מוזיק ומציא לני שחרצב רוחות שלו. ואולי תאמר לפי המנהג שאין תנועה
לימין ולשמאל, וכן הוא מלך אחד בלחץ לרי שהיא בשתי נקודות יקצות
שכן כנגד שתי נקודות אשר לשני קדמי הגלגל שעליהם מתגלגלים כלם,
כאמר לחת שכן הוא הדבר, אבל התנועה היונית והשומאלית היא בצורת
קוץ אשר נקודתו באמצעו, ולפעמים העולם ומשנה נקצת הנקודה האמצעית
שהיא התורה והחכמה ככתוב ועץ החיים בתוך הגן. ופי' צולעיות גימטריא,
והוא עיץ חכמים, וקודו לל"ם החיים [פי' ע"י לירוק האותיות עץ חכמה
דומה לל"ם החיים], והנה התורה כלל ודמות [פי' תורה בגי' לל"ם ודמות]
והיא אמצעית וקודה עיץ לחת"י כי עץ חיים היא למחזיקים בה, ואם היא
עץ הנותן [פי' הנותן כמו לחת"י] ג"כ כאמרו עליה כי רצים חללים הפילה
ועלומים כל הרוגיה, וקוד חללים חכמים בגי', וקוד עלומים בדי' [פי'
עלומים בגי' דברים], כי חכמי הדור ודברי הדור שאינם יודעים את השם
חושבים שהתורה כלה גופנית ואינה על דרך האמת כך כמו שהם חושבים,
אצל באמתה היא רוחנית ונמשלת גופנית. וקוד רוח אלהים מרחפת על פני
המים ואין נים אלא תורה. ואומנם קוד מרחפת כוזמת, [פי' בגי' וקוד ע"ל
פי' המים, מימי המים] ופי' חכמי המים על [פי' בגי' וקוד חכמי המים], וכאלו אמר
הכתוב לפני נסתרו ורוח אלהים כוזמת כל הנפעלים. גם קוד אחר שזכרתי,
גם קוד אחר רוחי, מרחפת בתוך כח אלהים, כלומר רוח אלהים בתוך
רוח אלהים, וקוד בתוך, כותב, והוא קוד גדול [כלומר קולמוס ודיו וכתיבה
ואותיות הם משלים לאופן הכתיבה כמו שכתב המחבר בכמה מקומות ומספרין]
והוא אמרם ע"ל ראה ונטורון שיוצא וכותב זכיותן של ישראל, והוא ג"כ קוד
מרחפת, שכותב [פי' שכותב בגי' מרחפת], ודעהו כי איני רשאי לגלות
יותר מזה מפורט, אבל תבין זה מאמרו על פני המים, ומאמרו על פני
המים, נקוד שר הפנים [פי' על פני המים בגי' שר הפנים], והרשון

המחושף עם החשך, פעלו פעל המיניות, אשר הוא על פני המים, שהם
פני המים ועלם המות וקודו והמושג [פי' פני המים ועלם המיניות]
ופני המים והמושג הם שנים נוספך וגם באותיות ע"ל הירוק] ומשך
ע"ל פני המים ומשךך נכפולות שכתו חשך שוכים, שהוא שוכח
המות פעמים, ושמו פתי עם חכמה, ועליהם צנה והקטן, ודרוש ומקור
ותמלא, כי קוד שמו פתי עם חכמה, וע"כ לפעמים פעלות המין, ודע זה
שהוא מורה קוד ההשגחה אומנם קוד והארץ היתה תהו ובה תמלא קודו
והארץ היתה והשכינה [פי' תהו ובהו והשכינה עולים נוספך אחד שהוא
ת"ל], כלומר היתה וזכר ונקבה [פי' והשכינה בגי' וזכר ונקבה] שקודם
שמיים, והוא קוד נסתר מאד, כי הוא שם האדם הכולל כל שם וקודו שם
ו' רם, והוא שם אב ואם [פי' האדם בגי' יו"ד ה"א ו"ו ה"א ו"ז ח"ם או
נוספך ד"ם בגי' ג"כ יהיה אם, והוא נכתב צ"ל ח"ק] הכולל נוספך, גם
משכ"ל [פי' נוספך בגי' ג"כ משכ"ל] העפר פתי, והשכל חכם, והקוד רוח
אלהים, דם צדק, דם מילה צדק החרב ומתעבים, והמחצ הוא חרב עשו,
והוא ער"ל המיניה, ועניהם מילה ער"ל, אל מגלה ערות, אך המגלה
הערות, ד"ם שמו, ושם ד"ם, ושגבלו הוא המשגל, הוא מל חש [פי'
שגבליה דומה להמשגל והמשגל למחשש ע"י לירוק האותיות כי ח"ת עולה
נוספך ה"א בגי' ו] הוא אלה שמו, וע"כ הוא חייב ניתה, שפותח צי"ת
החיים שהוא [פי' בגי'] צי"ת חכמים, ומתום צעברים שהוא כח הצמים,
כשעושה זה שלא לשם שמים, אבל אם עושהו לשם שמים הוא זוכה ומזכה
את הרבים, ואין ספק שאלה החכמות העליונות שהם כלם נפלאות נסתרות,
לא יבין מהם דבר איש צלתי המקובל מדרכי קשר ילירה והמציין סתרו ודרכיה
אצל שאר החכמים שדורנו זה לא יוכלו אפי' להסתכל בו כאשר יסתכלו בו
שאר בני אדם, אבל יראה לחכמי דורנו זה יותר ענין זר מאד מכל

דבר זר שבכולם, ולו שזענו לקול קלח חכמי הקבלה, ושמו דעתם להצין צאמת באשר הוא אין ספק שהם היו מזהירים לקבל האמת יותר מזהלתם. ובי"ב כל מה שדבר צו אכי צזה העניין אינו אלא צעצור דעת חכמי הקבלה לצד, וצעצור דעת כל הנמשכים אחריהם מ"ח י"ב.

ולפיכך אומר כי השם הזה הנכתב אחר הדברים האלה קודם הראשון הוא נודע ומספר יצויותיו, וענינם הראשון הוא היותם כלם בכללם לפי ומספרם המוכרח קד"ם [כלומר י"ב פעמים י"ב פי"ט שם צן י"ב] והרנו קד"ם ומפעליו מאז, ונחלק עוד זה המספר לשני חלקים וקודם חלקיו, והוא חלוקה ע"ב ע"ב. וקודו לקד"ם את ספר התורה. חלקה עוד לגי חלקים הם מא"ז והם כוב"ב חיי"ל יוצ"ל ולצ"י. מ"ח גם ח"ס, והכל לזו"מ מחו"ץ, מח"ה חל"ם, חל"ו פרזון צישראל חל"ו, וקוד פרזון, יו"ם רפ"ח הנודע מה"ח רפ"ז, שהוא קוד טוב המצור לאחור. ואננס חלקה עוד לגי חלקים עולים ל"ו ל"ו ל"ו. ועוד חלקה ל"ו חלקים יעלו כ"ד כ"ד שש פעמים כ"ד הם קמ"ד. וקייניך ושנתי כדכ"ר שמשותף וכו', והקוד שנות"י כ"ד כ"ד, והם הם שמשותף של שנות, והעד ושעריך לאצני אקדח וכל בצולך לאצני חפץ, וזה כלו תציהו ומספר יצירה שקורא לחיצות שערים, שהם רל"ח שערים, וקורא לחיותיות אצנים כאמרו שתי אצנים צונות שני צתים, שכל חכם מאוניץ שהאותיות הם יקודות העולם לפי הקבלה כאמרו כ"ב אותיות יקוד, וכן התורה קדמה לעולם כאמרו ואהיה אללו אמון ואהיה שעשועים יום יום ומשקת לפניו צכל עת, וקוד אקדח הוא קוד גדול, והוא נציאים לצניא [פי' אקדח צנינו קי"ג כמו נציאים] כי וזה אדם ומתבצא צאונה. וכל בצולך, ש בצול לשכל האנושי והוא המקום הנקרא חפץ, כאמרו ועת לכל חפץ תחת השמים, וכן חפץ ה' צידו יל"ח, כי אין הנציא מביע לראות אלא עד חפץ האלחי, וכן חפץ צגי וצל"ח, והכתוב אומר עכל יוסף וכל אשר הוא

עושה ה' וצל"ח צידו, וכן הכתוב מפיל הכל על חפץ כאמרו כל אשר חפץ ה' עשה בשמים וצאריך וגו'. ורצים כאלה אין קץ מורים על החפץ והרלון. והנה הנציא זוכר תחלה מייני אצנים יקרות כמו כדכ"ד ואקדח, וצסוף זכר אצני חפץ, והם התכלית להגיע לאדם חפלו כמו כי אס צתורת ה' חפלו וגו'. ועוד חלקם לחי חלקים יצאו ח"י ח"י וקייניך חי חי הוא יודך כמוני היום. ועוד חלקם לגי ע"י חלקים, יצא חלקיהם ח"ח ח"ח שנות ויעלו כלם י"ן שנות. ועוד חלקם ל"ב י"ב חלקים, יכו צעלומם שזה צעה ויושלמו שלמות אחרונה ולא יעלו ולא ירדו ויהיו י"ב פעמים י"ב והם קמ"ד, ומה שלא היה בן צכל החלקים שחלקת שלא עלו עד כאן אל הקו השנה צכל חלקיו, כי זה רונו לכל ומספרי השם כלם שהם הם שומרים עלומם, ר"ל המספר הראשון לפי החשצון צנרובע חוץ מאח"ד לצדו שהוא ראשון והוא אחרון צעהו כאמרך פעם אחת אחד הוא אחד, והוא הוא שלא הוסוף ולא גרע, אבל ה' פעמים ה' אינו בן שהם כ"ה ולא אמרו כי אס הסוף, וכן השאר צאותיות אהוי, שהם לצדם אותיות השם העלמוני, צכל צל שתגלגלם, והחלקים כלם לא היו בן, שהם פעם אחד קמ"ד, ו"ב פעמים כ"ד, ע"ב הם קמ"ד, וכן ג' פעמים מ"ח, וכן ד' פעמים ל"ו, וכן ו' פעמים כ"ד, וכן ח' פעמים מ"ח, וכן ט' פעמים י"ו, וצהגיניך ל"ב השנה המספר הראשון וכן ע"ב פעמים י"ב, ועי"ב כאמר ז"ה שני לעולם ז"ה זכרי לדור דור, צהצח ז"ה על ז"ה, ז"ה פעמים ז"ה, שהם י"ב פעמים י"ב, ותעולים על כללם קדים, והחלוק המשוכל קודו מ"ח והוא מא"ז, עי"ב הורנו קדים ומפעליו מא"ז, כי בן ומפעליו משולשים. ולנו עדים רצים עליהם, קדושה משולשת צרכה משולשת, ורצים בהם, והענין שהתורה אומרת מ"י קניי ראשית דרכי, שקודו כדו"ה קדם ומפעליו, שקודו כדורו, [פי' ומפעליו צגי כדורו] והנה א"י הכתוב הנסתר הוא באלו התורה אומרת שהיא כדור לכל שמו אומר

שהוא כדורו וקראוהו כך לפי כתיבתו ^{וי} קני ראשית כדור קדם כדורו ואלו
 כי שמו הוא ונתורה, והתורה היא ושמו צקוד כ"ב שהוא י"ו ה"א.
 ואחר שגליתו לך קוד כל תיבות השם צמקפרו והודעתוך שהם קד"ם
 תתעורר על קוד קדם צבל וקום שתמלאהו, וגם תגלגלהו צמקפרים כמו
 שתוכל עד שתעלה צידך ומונו חכמה שלא היית יודעה וזכירה וקדם הצינוד
 אל קדם הזכר, ואם כה תעשה זו וצמזרו הללית צב"ה ותעלה צידך עוד
 וקפר תיבות זה השם ותמלא קודם ווחל"ן [פ"י ווחל"ן צג"י קד"ם], והוא
 ונין כל השמות, ותמלא ונין האותיות כלם תקע"ו וקודם ונקל"ת [פ"י י"ב
 פעמים ו"ח אותיות כי צבל לירוף יש ו"ח אותיות], וורה שאלה השמות
 הם ווחל"ן ונקות, ותמלא וקפר כל האותיות שהוא י"ב פעמים ש"ב [פ"י
 י"ב פעמים ב"ו וקפר של שם יהוה עולם ש"ב] וקוד ש"ב חידש הרי קודם
 י"ב חדש צדשי השנה, וקודם ונטטרון וקפרם ג' אלפים ותש"ד, והקוד
 ולז"ת אד"ם צת"ח קד"ם, תל"ר עול"ם, צקוד י"י של שני השמות ראש
 וקף, שהוא צרכ"ת בהג"ם [פ"י כולם צג"י ג' ועוד תש"ד]. והנה הקוד
 ווחל"ן ונקל"ת, ונכשר"ן אש"ם ואחר הגלות הם אדם הראשון, אשר ונונו
 הראש"ם והפג"ם כי האדם הוא שר הפנים, והוא צ"ן ש"ר הפג"ם. ואזכר
 הוא ולייר אות [צג"י תש"ז] שנקרא לירוף אות, [פ"י ולייר אות צתורה
 הוא לירוף ח"ת] ונומו דבר שכל הפועל יחד ווחל"ן ונקל"ת שנקפרם
 קמ"ד ש"ד ע"ו, ואלאם תשיב שקורו אשתחוויה, שצ"תי יתצ"ה שמו, צבר
 ישתח ע"ם הכלל כלומר תשיב עם תש"ז ועשה תשיב ז"ב [פ"י כ"ז היא
 העודף ו"ן תש"ז צברך אל תש"ב] צרי זך אות, וקוד זכות הנפש, זכות לה,
 לזכות. י"י אחר אלי צג"י חת"ה, ואין יתכן לזכות"ה עם הצדוק"ה הנמלאת
 צכ"ט"תו. הנה אחר הראשית לך דרכי הצדוקה הנמלאת
 ומחזון השם אש"ז ש"ז ודרך אל דרך ואלגלה לך עוד ענינים זו שהם כצדוקו

של עולם, והם צית דין של וטה [צג"י חת"ם וכן חכל"ת, צקש"ת ח"ן,
 וצח"ת המחשבה, ידיעת ש"ם יהו"ה וכן כולם עד שמו"ת העגול] ונקראו
 חכל"ת, צקש"ת חן, ונחנת המחשבה, אשר צידה ידיעת השם, ר"ל ידיעת
 שם יהו"ה שהיא ידיעת מחזון, והן ידיעות הספירה, ספירות הידיעה, שהן
 ויני השמות, שמות העגול כמו שתשע.

דע כי השם הנכבד הוא צן ארבע אותיות הקדש ובשתגלגלהו ונורף
 כמו הראוי לו צעזר היותו צעל שתי אותיות כפולות והן ה' ה' יקבל ה"י
 צלירוף הראוי לו ובשתעשה כן יעלה לירופו י"ב שנות. זה דרך כתיבתם
 יהיה והוא והיה, יהיה והיה והוא הרי חל"ו, כפלהו יעלה י"ב, ומקפרם ש"ב
 [פ"י י"ב פעמים כ"ו של שם יהוה עולם ש"ב] ותיצותם עם וקפרם וינטטרון
 [צג"י סכ"ד] ואותיותם ואל"ז, [פ"י ד' פעמים י"ב] והנה י"ב חדש ואל"ז וצקוד
 ז"ה חד"ש ואל"ז, [צג"י צב"ע] והוא כל"י מרוצ"ע, ארבע צארבע אותיות
 מרצעי"ן. שצ"ע ש"ם יח"ד, הו"ח ח"י צש"ם, יהו"ה ש"ו"ו, והקוד כע"ר
 חל"ה"ו, הו"ח שכל"י, וכן הולכים כלם על דרך ז"ה חד"ש ואל"ז והקוד הו"ח
 כוכ"ב חד"ש, דרך כוכ"ב ויעקב וקם שצט וישראל חרגומו שצ"ח [צג"י
 ש"ב] והקוד כוכ"ב שצ"ח, הוא כוכ"ב דשצט, והנה הוא מתגלגל לפי ארכו
 ועלה וטה ששני שנות לצד והם והי"ה יהו"ה, זה עולה זה יורד, והרמוז
 והיה י"י לזלך על כל הארץ וכו', ולפי זה הדרך לרף שתעזור אל שאל
 והקרתים, אל הנה שנקרתי הנפתחות צידך פתח שערי מדע ופתחי צינה
 וחדרי חכמה עמהם צדיעת השם, וחדע כי כל י"ב שנות יורוך שהשם אינו
 גוף ולא כח צנוף, אבל פועל צעדי"ם [צג"י קכ"ד] כי פעלו צעדי"ן, ואולם
 וקומו ככ"ח הכצו"ד [צג"י ק"ב] וכן וקומו צעצ"ע הל"צ. והצן כל מה

שהעירותיך עליו וחצר שכלך ודעתך אל השם ויעזרך השם, שאלם באת
ליטהר תמלא שמסייעין אותך מהשם.

וְדַע שֶהַשֵּׁם יי"ת שֶהוּא עֵלְת כֹּל בְּמֵלֶךְ וְכַתּוּב כֹּל שֶכֶל כִּפְרֵד וְכַתּוּב
כִּפְרֵד הוּא וְקוֹם עוֹלְמוֹ וְחַיֵּן עוֹלְמוֹ וְקוֹמוֹ, וְהַעֲד וְעוֹנָה אֱלֹהֵי קד"ס, וְהַעֲנִין
הַיּוֹתוֹ יי"ת מַעֲוֵן עוֹלְמוֹ אֲבוֹ רוּחִים לְוֹמֵר שֶהוּא לֹרֵת הַעוֹלָם וְהוּא פּוֹעֵל
בְּרַחֲמֵיטוֹ וְהוּא תְּכַלִּית מַלְאֲכוֹתָיו, וְעִי"ב מוֹכִים צַעֲלֵי הַקְּצֵלָה עֲשֵׂר סְפִירוֹת שֶהֵן
עֲשֵׂר הַיּוֹת מוֹצִיֹת אֲלֵלְנוּ עַל הַשֵּׁם יי"ת צְקוֹד הַחַוֵּת הַרְשָׁשׁוֹן שֶל שְׁמוֹ הַכְּבֵד
וְעִי"ב הַמַּעֲשָׂרוֹת, וְכֹל דָּבָר שֶצְקוֹדָה אֵינוֹ פְּחוֹת מַעֲשָׂה, וְלֹא עֵלָה מַעֲשָׂה
לְמַעֲלָה מַעֲשָׂה, וְלֹא יֵרֵדָה שְׂכִינָה לְמַטָּה מַעֲשָׂה, וְקוֹד טַפְחֵי"ס, זַמְנֵי"ס,
אֲמוֹנֵי"ס, וְנִלְחָכֵי"ס, [פִּי צְבִינֵי קוֹמֵ"ז] וְקוֹד כֹּל סְפִירָה מַחֲשָׁבָה [פִּי צְבִינֵי
שְׂכִי"ה]. וְאֵלּוֹ הֵן עֲשֵׂר נְדוּת, כַּתִּיר עֲלִיּוֹן, גְּדוּלָּה, גְּבוּרָה, תַּפְאֲרֵי"ת, כִּלְ"ת,
הוֹי"ד, חֶסֶד, פִּחֵ"ד, אֲמוּנָה, מַלְכוּת. וְכֵּן נִכְלָלִים שָׂר הַנְּדוּת, כְּמוֹ שֶצְבַּעֲשֵׁרֶת
הַדְּבָרִים נִכְלָלִין כֹּל הַנְּדוּת, וְצַעֲשָׂה מַאֲמָרוֹת נִכְלָלִין כֹּל הַצְּרִיּוֹת, כֵּן צַעֲשֵׂר
סְפִירוֹת נִכְלָלוּ כֹּל הַשְּׂכֵלִים. וְאֵלּוֹ הֵן עֲשֵׂר הַיּוֹת, עֲלָמוֹ, חֲבָמָה, רְלוּנוֹ, יִכְלָתוֹ,
מַלְאֲכוֹת, קְדוּמוֹת, כִּלְחוֹתוֹ, חַיּוֹת, אַחֲדוּתוֹ, מַעֲלָמוֹ. אֵלּוֹ עֲשֵׂר הַיּוֹת הֵם
הוּא וְהוּא הֵם. כִּי אֵינֶם דְּבָרִים נִצְדָלִים מַעֲלָמוֹ וַיְהִי צוֹ אִו לֹ, אֲצֵל כֹּלֶם
הֵם הֵם עֲלָמוֹ וְהוּא עֲלָם אֶחָד יִסִּיד וַיִּמְוָד צַכֵּל לָד יִחוּד, וְאֲנַחְנוּ צְבִי דַעַת
מַעֲוֹתָה, אֵם הַיִּינוּ אֲמוֹרִים צְפִינוֹ אִו חוֹטָצִים צִלְצָנוּ עֵינֵן יִחוּדוֹ לֹא הַיִּינוּ
מַעֲשִׂיגִים מַעֲלָמוֹ דְּבָרֵינוּ וְלֹא צְלִיּוֹר שֶכֶלְנוּ, כִּי לֹא יִכֵּל שֶכֶלְנוּ אֶת עֲלָמוֹ כֹּאֲשֶׁר
עֲלָמוֹ מַעֲשִׂיגֵי אֲחֻתְנוּ וְשֶכֶלְנוּ. שֶאֵלּוֹ הַיִּינוּ מַעֲשִׂיגִים זֶה הִיטָה לֹנוּ
הַשְּׂגָמוֹ וְהַיִּינוּ אֲנַחְנוּ הוּא, וְזֶה כֹמֵעַ מְזוֹלְתוֹ לְהַסִּיג עֲלָמוֹתוֹ, וְעַל כֵּן אֲנַחְנוּ
מַעֲשִׂיגִים אֲחֻתוֹ צְעִינִים מוֹרִים לֹנוּ מַעֲלָת עֲלָמוֹתוֹ כִּפִּי לִיּוֹר דַּעַתְנוּ צְקוֹד
לִישָׁב עֵינֵינוּ צִלְצָנוּ לְהַפִּירוֹ וְלִהְיֵת אֲחֻתוֹ וְלִדְבָקָה בּוֹ וְלִירָא מַמְנוּ כֹּל הַיּוֹמִים
אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ חַיִּים עַל פִּי הַאֲדוּמָה וְלִשְׂרָתוֹ וְלִצְרָךְ צְשָׁמוֹ, צְרוּךְ כְּצוֹד הִי מִמְקוֹמוֹ.

ועם זה אולי נזכה לפנינו צעבור שמו הגדול ליום מועד, צרוך שם כבוד
מלכותו לעולם ועד.

[הערה. חזק אהרן יעללינעק: המאמר הזה נולדתי בקוצן כ"י
אשר היה לי לאחזה ואיכנו נרשם עליו שם המוצר אצל הוא נרי אצרהם
אצולעפיא, הוא שיטתו ורוחו הגיונו וקגונו, יקר מאד ועולה צקנה אחד
עם ספרו חיי עה"צ על שם המפורש ופירשתי את המאמר הקטום כפי
יכלתי.]

— 36 —